

Emo rijm

Zwaar, soms zwaar op de hand rijm van
Hein de Haan

- 1 - De liefde
- 2 - De wereld
- 3 - Gebroken dood
- 4 - Blijvende Woorden
- 5 - Gedachtenflarden
- 6 - Het ongrijpbare Auw
- 7 - Uit De Knoop
- 8 - Na de storm
- 9 - P i j n
- 10 - Zeg het nou!
- 11 - De Asperger Is Geknakt
- 12 - Subliem gek
- 13 - Veertig Jaren
- 14 - Wetticisme
- 15 - Woorden
- 16 - Geen oordeel
- 17 - Goed & kwaad
- 18 - Ik zou wel vrienden willen
- 19 - In Zijn hand
- 20 - Kwetsen
- 21 - Maatschappij
- 22 - Mededogen?
- 23 - Noodgedwongen isolement
- 24 - Overprikkeling
- 25 - Pijn (Lukas 15:24 Zij begonnen vrolijk te zijn)
- 26 - Puur liefde

De liefde

Ik vertel je de geheimen
Ik vertel je nu het feit
Dit is aan jou gegeven
Als jouw omstandigheid
De allersterkste echtheid
De mooiste zuiverheid
Maar waar is toch de liefde?
Ik ben de liefde kwijt

Al kon je profeteren
Al wist je nog zoveel
Je zou me adviseren
Jouw duiding is reëel
Je wetenschap is zeker
Jouw raad is wat mij leidt
Maar waar is toch de liefde?
Ik ben de liefde kwijt

Je geeft maar aan de armen
Je zet je zo erg in
Wie koud is mag zich warmen
Jij geeft hun leven zin
Je offert zelfs je leven
Je bent altijd bereid
Maar waar is toch de liefde?
Ik ben de liefde kwijt

De wereld

De wereld is een gekkenhuis
Ik snap er werkelijk echt niks van
Hij rijdt maar door, die dolleman
En zoekt verhit een sterke man
Het is niet goed, het is niet pluis

Hé wereld, wat valt er te geloven?
Hé wereld, verwacht je ´t ooit van boven?
Vertrouw je dat het ooit nog beter wordt?
Hoop op genade, die wordt uitgestort!

Een aardkloot vol met razernij
Wat kan ik daar nou toch van denken?
Men blijft maar pijn doen en maar krenken
Bombardementen als geschenken
Zo breekt het hart geheel in mij

Hé aardkloot, wat valt er te geloven?
Hé aardkloot, verwacht je ´t ooit van boven?
Vertrouw je dat het ooit nog beter wordt?
Hoop op genade, die wordt uitgestort!

Het ondermaanse is geschift
Hoe kan ik het nog ooit begrijpen?
Dat mensen naar de wapens grijpen
Dat ze elkanders keel dichtknijpen
Men laat zich drijven door de drift

Hé ondermaanse, wat valt er te geloven?
Hé ondermaanse, verwacht je ´t ooit van boven?
Vertrouw je dat het ooit nog beter wordt?
Hoop op genade, die wordt uitgestort!

De samenleving is getikt
Ik volg het echt totaal niet meer
Dit zot maatschappelijk verkeer
De aanval werkt als noodafweer
Maar niemand noemt het een delict

Hé samenleving, wat valt er te geloven?
Hé samenleving, verwacht je ´t ooit van boven?
Vertrouw je dat het ooit nog beter wordt?
Hoop op genade, die wordt uitgestort!

Gebroken dood

Dwars door de dood daalt duizendmaal doodsgevaar dood
daarvoor donderstraalt doodnormaal discriminatoir devoot
Dwars door de dood demarqueert dijn-en-mijn-grenslijn
Dwarse deelgenoot doodgemoedereerd dupeert die dijn
Dwars door de dood doordringt de dood definitief dat doen en laten
Dieper dan de dood draagt de dwangsom der dwaling doodsstraten

De dramatisch droevige doodsrijaal, doorlapt, dwars door de dood
Dispensatie door dominerende Dimensionaal, dwars door de dood
Laatste vijand tenietgedaan, dwars door de dood
Verslonden in overwinning, dwars door de dood
De dood overwonnen, dwars door de dood
Leven, dwars door de dood, dwars door de dood.

Blijvende Woorden

Kom op meisje, ik wil je gaan vertellen
wat 't voor mij zeggen wil heel dicht bij jou te zijn.
De woorden die nu in mijn hart opwellen,
die koste wat 't wil echt niet te stuiten zijn.

Weet je niet meisje, hoe mooi je wel bent?
Je ogen zijn stralend, eerlijk, oprecht.
Ze zien in mijn hart dat is opengelegd
voor je blik voor de volle honderd procent.

Weet je niet meisje, hoe lief je wel bent?
Je arm is een schuilplaats waar 'k veilig in rust.
Je wakkert me aan met je levenslust.
Zo breek je de muur van m'n isolement.

Weet je wel meisje, je hebt heel m'n hart?
M'n kracht en m'n leven, 't is nu jouw bezit.
Je hebt alles wat los en vast aan me zit.
Het hoort aan mijn meisje, mijn wereld apart.

Kom op meisje, we gaan 't nu beleven
wat 't voor ons zeggen wil nu van elkaar te zijn.
We hebben aan elkaar de jawoorden gegeven,
die koste wat 't wil nooit meer te stuiten zijn.

Gedachtenflarden

Daar zijn ze weer:
Die beelden uit vergetelheid.
Ze waren weg,
Het geeft me zo'n onzekerheid.
Verdrongen.
Het knakt heel mijn persoonlijkheid.
't getuigenis van stukgeslagen veiligheid.

Zijn warme liefde
onvoorwaardelijk gegeven,
zijn zachte handen
die mij teder strelen,
zijn zorg,
zijn liefde, die mij in zijn armen borg,
zijn steun,
zijn kracht,
waar ik onmachtig nu op leun.

Dan, als bij donderslag
sta 'k midden in 't beleven
van mannen die bij mij de liefde stelen.
Indrukken, diep weggestopt,
gevoelens, heel lang opgepropt,
ze stampen door het heden heen,
vertrappen tot ik moe gestreên
me angstig aan zijn zorg ontruk.
De steun is er, maar die lijkt stuk.

Het zijn alleen herinneringen.
Het zijn geen actuele dingen.
Hij slaat zijn arm weer om me heen
en zegt: Ik laat je nooit alleen.
Al wil je enkel nog maar huilen
om angsten die van vroeger zijn,
je mag nu in mijn armen schuilen.
Ik snap je leed. Ik voel je pijn.

Het ongrijpbare Auw

Verscheurdheid.
Emoties lam geslagen.
Ik leef in nieuwheid.
Herinnering blijft knagen.

Het kind in mij gebroken.
Het zingenot ontvlamd.
Een hand lief uitgestoken?
Geborgenheid verlamd.

Verkracht lig ik op bed.
De hand heeft mij genomen.
Ik heb het niet belet.
't Gevoel, dat was wel fijn,
vermengd met al die pijn
van 't geheim.

Nee, niemand mocht het weten.
't Meeste ben 'k vergeten.
Kreeg ik waardering?
Kreeg ik schande?
Ik zocht genot met beide handen.
'k Verleidde ook de and'ren.

Zijn zij de schuld of ben 'k het zelf?
Ik was zo jong. Ik was pas elf.
Ze pakten me gelukkig weer.
Nee! Geen geluk! Het doet zo zeer.

Gevoelens zijn zo stom verward.
Mijn hele body is verstard.
Was sex maar nooit in mij ontwaakt.
Waarom heb ik 't dan ook niet gestaakt?

Ik zocht zo sterk naar de waardering.
Kreeg snel met alleman verkering.
Genot voor even
in een leven
zonder de geborgenheid.
Maar God zei: "Hé daar, wacht eens even,
'k wil Mijn liefde aan je kwijt."

Weer zijn handen uitgestoken
naar mijn leven dat gebroken
in de schande voor Hem ligt.
Kan ik Hem nu wel vertrouwen?
Wil Hij echt mijn leven bouwen?
Of slaat Hij nu mijn leven dicht?

'k Mag het bij Hem uit gaan schreeuwen.
Mijn emoties lijken eeuwen
van verscheurdheid, smaad en pijn.
Maar ik mag het alles noemen.
Hij zal mij toch nooit verdoemen.
'k Mag geborgen bij Hem zijn.

Uit De Knoop

Ik zit met mezelf in de maag
Ik ken me echt wel langer dan vandaag
Ik zit met mezelf in de knoop
Er is leven, maar mijn vraag is: Is er hoop?

Ik zit met mezelf in de clinch
Ik zie mezelf nog kleiner dan een inch
Ik zit met mezelf in de knoei
Voor mij is er toch echt geen reddingsboei

Ik sta nu mezelf in de weg
Nu lukt zelfs niet mijn eigen overleg
Ik sta nu geheel op dood spoor
Wanneer ga ik er nu eens onderdoor?

God draagt mijzelf in Zijn hart
Hij eist van mij niet dat ikzelf volhard
God heeft mij steeds in het oog
Hij troont mij triomfantelijk hemelhoog

Na de storm

In onze liefde zette de storm op.
De wolken van pijn, die pakten opéén.
Wij dachten toen echt: Dit is de eindstop.
De dorens die scheurden ons leven uitéén.

Maar, na de storm breekt de stralende zon door.
Laat de buien maar plenzen. Ze wassen je rein.
De tranen die stromen, die zijn er nu juist voor
om de wond te genezen van de stekende pijn.

Onze liefde in nu juist nog sterker verhevigd.
Het leven is één grote Huwelijksnacht.
De storm heeft de band alleen maar verstevigd.
't Is meer dan ik ooit had gedroomd of verwacht.

Ja, na de storm breekt de stralende zon door.
Laat de buien maar plenzen. Ze wassen je rein.
De tranen die stromen, die zijn er toch echt voor
om de wond te genezen van de stekende pijn.
De wond te genezen van de stekende pijn.

Echt, na de storm!

P i j n

Het leven is pijn. Een meisje, tien jaren.
Haar grotere broers namen haar mee naar bed.
Als je dit doet, ja zo, dan ben je geweldig.
Eén compliment en de norm is verzet.

Het leven is pijn. Een meisje van twintig
gekleed in een bruidsjurk
voor haar nieuwbakken vent.
De liefde is puur, ze wil hem nu kennen,
Maar 't is met die rauwe herinnering vermengd.

Het leven is pijn. Een vrouw nu van dertig.
Haar man aan haar zij. Alles lijkt nu okay.
Maar hij heeft haar pijn, haar gevoelens begrepen.
Hij vlucht met zijn lusten nu naar de W.C.

Samen apart, maar de harten aaneen.
Wat willen ze graag voor elkaar er echt zijn.
Toch lopen ze beide op wegen alleen,
want je lichaam echt geven dat doet toch zo'n pijn.

Het leven is pijn. Zij is in de veertig.
Haar man is zijn hartstocht te buiten gegaan.
Zijn liefde wil hij echt alleen aan haar geven.
Ze wil, en ook niet. Ze kan het niet aan.

Samen aan 't grienen, samen heel boos.
De broers wil hij 't liefste te graze gaan nemen.
Is dit dan soms echt de weg die God koos?
Hoe kan je in Gods naam het antwoord vernemen?

Het leven toch fijn, ondanks incest en pijn?
Het kan, als je samen je handen leert vouwen.
God richt dan je denken op Zijn eigen kracht.
Elke pijn, elke wanhoop in Zijn hand toevertrouwen
en de man vindt een vrouw
waar hij samen mee lacht,
mee huilt en mee vrijt.
't Is God, die zo'n echtpaar met Zijn vreugd' verblijdt.

Zeg het nou!

Zoals een broer en een zus,
met hun emoties in de kast,
verdringen we zo vaak het woord
dat op dat moment juist past.
Het bestaan wordt toch pas leven
door de woorden die je deelt,
maar is de deur op slot
dan is die kans verspeeld.
Zeg het nou!

Er komt nooit meer zo'n goed moment
waarop jij kan laten proeven
wie je in je hart echt bent.
Waarom zou je nog verbergen
wat kenmerkend is aan jou?
Zeg het nou!

Een gedicht wordt geschreven
met 't doel dat men het leest.
Een lied wordt gezongen
als een klacht of voor een feest.
Argumenten zijn onnodig
als 't om verwerking gaat.
Wie je werk'lijk bent
blijft verstopt als jij niet praat.
Zeg het nou!

Er komt nooit meer zo'n goed moment
waarop jij kan laten proeven
wie je in je hart echt bent.
Waarom zou je nog verbergen
wat kenmerkend is aan jou?
Zeg het nou!

Waarom nu nog steeds verbergen
wat kenmerkend is aan jou?
Spreek het uit!
Zeg het nou!

De Asperger Is Geknakt

Samenkomst genoten
Van de liederen volgeschoten
En de preek zat als gegoten
Maar nu wel mijn hoofd gestoten

Prettig koffie blijven drinken
Broeder duim was bij de pinken
Ieder liet de preek bezinken
En ik voelde me verdrinken

Van de kerk naar de visite
Niet in stilte te genieten
Communicatiesatellieten
Alles maar in puin aan 't schieten

Toen maar onderweg naar huis
Samen uit en samen thuis
Zicht op rust na 't feestgedruis
Bijna rijp voor 't gekkenhuis

Lekker in mijn eigen stoel
Razend van het strijdgewoel
Heel mijn denken: zwijnenboel
Overdosis aan gevoel

Volstrekt rijp voor het gesticht
Niet het Woord, wat zo ontwricht
Het gelukkig Godsbericht
Is een prachtig vergezicht

Al het onderling contact
Is een non-agressiepact
Maar voor mij een wurgcontract
De asperger is geknakt

Subliem gek

Krankjorim, krankjorim.
Gedachten bezetten me, gevoelens verpletten me.
Ze rennen als gekken m'n kop in en uit.

Decorum, decorum.
Hoelang nog verzetten? Een masker opzetten?
De gekte die spuit zo m'n neusgaten uit.

Teveel en nog meer.
Het is toch genoeg, maar het wordt nog steeds meer.
Het is echt teveel, het doet me zo zeer
O, wie kan dit stoppen! Luister toch Heer!

Veertig Jaren

Alweer veertig jaren terug op een mooie zaterdag
Kwam je daar over de brug, meisje vol van zelfbeklag
Tussen al dat kakelbont, slechts gekleed in stemmig zwart
Was jij de geslagen hond, in je leed totaal verward

Veertig jaar is het geleden in dat grote open veld
Ons gezamenlijk verleden, niets was ons toen nog voorspeld
Maar jij rende naar mijn vriend, wilde weten wie het was
Die jou nu zo onverdiend nog kon trekken uit 't moeras

Veertig jaren zijn verlopen, maar ik zie nog dat moment
Gods genade legde open wie je nu in Christus bent
't Zwarte jurkje werd vervangen door een bonte kleurenpracht
Laat het hoofd nu niet meer hangen, het verschil van dag en nacht

Veertig jaren zijn verstreken, maar al na de negende maand
Stond 'k het Ja-woord af te smeken bij mijn lieflijk aanstaand
En toen trouwden we heel vrij met een heel echt hippie-feest
Die huwelijksvrijbuitery staat me helder voor de geest

==

Kom op meisje, ik wil je gaan vertellen
wat 't voor mij zeggen wil heel dicht bij jou te zijn.
De woorden die nu in mijn hart opwellen,
die koste wat 't wil echt niet te stuiten zijn.

Weet je niet meisje, hoe mooi je wel bent?
Je ogen zijn stralend, eerlijk, oprecht.
Ze zien in mijn hart dat is opengelegd
voor je blik voor de volle honderd procent.

Weet je niet meisje, hoe lief je wel bent?
Je arm is een schuilplaats waar 'k veilig in rust.
Je wakkert me aan met je levenslust.
Zo breek je de muur van m'n isolement.

Weet je wel meisje, je hebt heel m'n hart?
M'n kracht en m'n leven, 't is nu jouw bezit.
Je hebt alles wat los en vast aan me zit.
Het hoort aan mijn meisje, mijn wereld apart.

Kom op meisje, we gaan 't nu beleven
wat 't voor ons zeggen wil nu van elkaar te zijn.
We hebben aan elkaar de jawoorden gegeven,
die koste wat 't wil nooit meer te stuiten zijn.

==

Veertig jaren kwamen gingen, 't ging zo snel voor mijn gevoel
Baby's, kleuters, wisselingen, kinderen op de ouderstoel
Want je werd al gauw schoonmama, jij, mijn lieve hippiebruid
En we werden opa, oma, maar 't verhaal is nog niet uit.

Veertig jaren zon en kleur, maar ook noodweer stormde rond
Angst en transpiratiegeur leek het eind voor ons verbond
Kon ik niet jouw pijn meer delen? Was er niet genoeg gevoel?
Was ik dan die individuele in ons huwelijksgevoel?

In onze liefde zette de storm op.
De wolken van pijn, die pakten opéén.
Wij dachten toen echt: Dit is de eindstop.
De dorens die scheurden ons leven uitéén.
Maar, na de storm breekt de stralende zon door.
Laat de buien maar plenzen. Ze wassen je rein.
De tranen die stromen, die zijn er nu juist voor
om de wond te genezen van de stekende pijn.
Onze liefde in nu juist nog sterker verhevigd.
Het leven is één grote Huwelijksnacht.
De storm heeft de band alleen maar verstevigd.
't Is meer dan ik ooit had gedroomd of verwacht.
Ja, na de storm breekt de stralende zon door.
Laat de buien maar plenzen. Ze wassen je rein.
De tranen die stromen, die zijn er toch echt voor
om de wond te genezen van de stekende pijn.
De wond te genezen van de stekende pijn.
Echt, na de storm!

En al worden we ook honderd, jij blijft steeds mijn grootste schat
Jij bent wat mij verbijzondert, zo exceptioneel als wat
En genade blijft ons dragen want Gods liefde eindigt niet
Al zijn wij stokoud van dagen, 't beste ligt nog in 't verschiet

Alweer veertig jaren saam. Reden voor veel dankbaarheid
Voor altijd in God aangenaam, geplaatst in heel Zijn waardigheid
Die rijkdom gaat zo 'n heel stuk verder en overwint dan zelfs de dood
Dan staan we op, spectaculairder, als Christus eigen deelgenoot

Wetticisme

Tirannie en onderdrukking
Het masker van religie
Ontdaan van een illusie
Verstoken van omschrijving

Verscheidene culturen
Die het nu al generatieslang
Als in vrome slakkengang
Alsmaar door moeten bezuren

Zonder denominatie
Buiten de nominatie.

Redding op papier
Zwaar doorkliefde handen.
Veroordeling en schande
Christelijk vampier.

Uiterlijk ritueel
Heel erg essentieel

Gedresseerd als Nazi's
Op pad met aanbevelingsbrieven
Drilt men geloofsproductieven
Met gedoofde passies

Houding van oordeel
Met religieuze invloed
Slangengebroid
Zonder een zeker erfdeel

De schalen zijn schoon
Slechts van de buitenkant
Groot geestelijk misverstand
Leerstellig vertoon.

Kledingsvoorschrift: Pak en das
Kerkcultuur: traditie zak en as

Een visioen om de haverklap
Schuld gebondenheid
Dat zonder een herstelbeleid
Uitgroeit tot gevangenschap

Redding uit de hel
Het vast reglementenboek
Zelfonderzoek
Maakt hoogmoed fel

Christus is mijn Vrijheid
Wordt luid uitgehoond
Wie zichzelf bekroont
Begint zo weer een machtsstrijd.

De grootste liefdesgeschiedenis
Met de Bijbel in de leiding
Is voor godsdienst echt een kwelling

Gods genade schenkt behoudenis.

Gods liefdesgedicht. Onwijs gaaf!!
Jezus Christus voor alle mensen:
Nooit meer slaaf!!! Nooit meer slaaf!!!

Woorden

Ik wil graag spreken, maar de woorden komen niet zo uit m'n strot.
Ik blijf dus zwijgen, ook al ga ik daar zo langzaam aan zelf aan kapot.
De strijd met m'n gevoelens waar ik soms geen enk'le raad mee weet,
ligt vast geketend aan de stilte die geen redenaar verbreekt.

Geen oordeel

Het leek me zo ontzettend echt
Zo authentiek, zo puur oprecht
Ik lag geveld door piëteit
De vrome superioriteit

Het spuugde waarheid in mijn oor
Het leek het enig rechte spoor
Maar wat nu nog als waarheid klinkt
Is straks als leugen sterk verminkt

Waar was ik toch zo van ontdaan?
Wie kon mij zo in boeien slaan?
Zijn liefde overstroomde mij
Nu is dat sprookje wel voorbij

Het leek zo zuiver en reëel
Zo geest'lijk en immaterieel
Het was de schijn van vroom gedrag
Dat weg puft als bij toverslag

Ik hou nu liever maar mijn mond
En zwijg over die verse wond
Geen oordeel over deze daad
Zodat hij in genade staat

Het leek me zo ontzettend echt
Zo authentiek, zo puur oprecht
Geen oordeel over deze daad
Zodat hij in genade staat

Goed & kwaad

Er is geen goed hier zonder kwaad
De trouw toont sterker bij verraad
Wie moedig is, is meestal bang
Wie kent de vrijheid zonder dwang?

Het knechtje dient altijd een baas
De wijsheid heerst dankzij de dwaas
Ben je bedreigd, dan ook geborgen
Bang voor de nacht? Er komt een morgen

Verlorene wordt wel gered
Wat was beschikbaar wordt bezet
Beperkte aanbod is verruimd
Het volgepropte huis ontruimd

De chaos roemt tegen de orde
De enkeling staat in de horde
Het ongemak voelt comfortabel
Men vindt het monster adorabel

De simpelheid wordt weer complex
Gezonde hap met heel veel snacks
Ik ben concreet en dus abstract
Met al mijn los en vast contact

Mijn hoogste top, mijn dieptepunt
Was ingedikt en sterk verdund
Men noemt de dood nu zelfs al leven
Viel naar de grond en bleef toch zweven

Ben niet gauw boos, maar wel erg driftig
De held' re lucht is ook erg giftig
Geef mij maar licht in duisternis
Wat blijdschap onder droefenis

De ego wordt vast heel sociaal
Die lieve gast was zo brutaal
Het smalle pad lijkt ook heel breed
Je bent niet koud en ook niet heet

De redding in- of exclusief
Verlegenheid, zo assertief
Die altijd faalt, die zal pas slagen
Die durft het niet, dus blijft maar wagen

Ik flop altijd met veel succes
Ik ben heel stil een klessebes
Zo word je heel gaaf waardeloos
En zo verdien je veel cadeaus

Blijf dus maar kalm geagiteerd
Dan ben je saai geamuseerd
Met jouw benepen gulle hart
Daar met een ieder, heel apart

De vrome man is heel erg hemels
De vrome man is heel erg hels

Nou, eet nog maar een karvracht zemels
Ik zeg: Tot ziens. Hier mijn vaarwels

Ik zou wel vrienden willen

Vriendschap

Wat is vriendschap?

´k Heb geen idee

Ik ben verward

De inhoud blijft voor mij inktzwart

Is het de weerslag van je hart?

Het is bij mij niet opgestart

´k Heb geen idee wat vriendschap is

Vriendschap

Ik Heb echt geen clou

Kan ik het wel? Ik weet niet hoe

Het spelen van het spel ben ´k moe

Het gaat toch nergens echt naartoe

Ik lees mijn lijn van autocue

Ik ben verdwaasd. Ik ben ontdaan

Vriendschap blijft me overslaan

Ik kan het niet weer ondergaan

Het heeft me totaal stil gezet

De warmte, de genegenheid

Zit redelijk vol betrekkelijkheid

Het is voor mij echt naatje pet

Vriendschap

Wat is vriendschap?

Notie heb ik daar niet van

Ik zit ontredderd en ontsteld

In heel mijn exercitieveld

Het geselt me, het pest, het kwelt

Ik draag het niet meer als een man

Het is me zo vaak uitgelegd

Wat vriendschap is, het lijkt niet echt

Men heeft een kameraad, een vriend

Is dat nu wel of niet verdiend?

Zijn vrienden aan elkaar gehecht?

Met wie je bidt, voor wie je vecht?

Bij mij werkt alles averecht

In Zijn hand

Hier heb je mijn erkenenis
Het zwartste uur in al mijn nood
De tranenplas, verdrinkingsdood
Een koude stem van binnenuit
Met een wanhopig angstgeluid
Verzuipt de nagedachtenis

Geen lust tot terugblik is er nou
Die voorvalrits, die moet er aan
Mijn verzenen die prikkels slaan
Elk bomenblad stil voortbewogen
De korrel zand van geologen
Gods hand blijft werkzaam in Zijn trouw

De bloemenpracht van Gods genade
Het onkruid van het laatste jaar
Beklemmend leven met elkaar
Belagers, die elkaar versmoren
In leegheid ijdel ringeloren
Een souvenir van grote schade

Ik staar in grote boze vuren
En kom ik daar dan weer voorbij
Hoor ik mijn naam, iets breekt in mij
Toch zet ik voort mijn pelgrimstocht
Ik weet, mijn leven is gekocht
Niets wat dit in de war kan sturen

Rijkdommen heb ik wel gekend
Armoede heb ik ook gedeeld
De pijn, gebrek, verzinnebeeld
Met woede, bruutheid, vol van dromen
Onder invloed van syndromen
Ontwaakt uit mijn isolement

Geen terugblik, nee, die is er niet
Soms kijk ik om, maar niemand daar
Maar soms dan toch een exemplaar
Ik hang er zelf te midden van
De echtheid van een dolleman
Het blad, het zand, een hele piet

Hij houdt ons allen in Zijn hand
Niets houdt er zonder Zijn kracht stand

Kwetsen

Kwetsen. We zijn gehard in kwetsen.
We kwetsen anders denkers
We kwetsen arme mensen werkers
We kwetsen invaliden
We kwetsen onze negroïden

Komt er ooit een einde aan?
We sarren onze kroeskoppen!
Kan het niet voorbijgaan?
Verstarren, nee, geen mens kan stoppen.

Kwetsen. We zijn gehard in kwetsen.
We kwetsen andere culturen
We kwetsen zelfs de overburen
We kwetsen ze als slaven
We kwetsen al hun liefdesgaven

Komt er ooit een einde aan?
We sarren onze kroeskoppen!
Kan het niet voorbijgaan?
Verstarren, nee, geen mens kan stoppen.

Kwetsen. We zijn gehard in kwetsen.
We kwetsen Piet, dat moet hij snappen
We kwetsen zwarte gemeenschappen
We kwetsen uit Hollandse beschaving
En Piet valt om van de verbazing

Ja, er komt een keer een einde aan
Dat sarren van de kroeskoppen
Het zal niet steeds maar doorgaan
Want God, die zal het eenmaal stoppen

Maatschappij

Ik wil leven en begrijpen
Maar begrijp echt totaal niets
Zwakken, die naar wapens grijpen
Geen fiducia in nog iets

Desillusie, bloedtransfusie
Drogbeeld nu op televisie
Een hele zinsbegoocheling

Koldervisie, ook conclusie
Fictie als een subdivisie
Dat is m' n verbijstering

Existeren en beseffen
Mijn besef staat nu op nul
Broos en gammel gaat mij treffen
Geen vertrouwen in het spul

Mededogen?

Daar gaat die man
Gebogen in zijn moeite
Hij houdt van blijdschap
Zijn existentie lijdt gebrek

Overpeins die mens
Die al zijn zorg toch flikt
Hij sjouwt de stenen weg
Verzamelt daarmee bergen smart

Beschouw nou eens die ziel
Met zijn ellende, kommer, kwel
Hij klieft het hout, is daarmee
Voortdurend in gevaar

Sla acht op die persoon
Die telkens wordt gekweld
Want hij vergaat van honger en
Hij versmacht van dorst

Hoe luidt jouw oordeel over hem
Die bungelt in die nood?
Die leeft te midden van de pijn
En in zijn martelgang nog wordt veracht

Ja, overweeg eens hoe hij leeft
In zijn verschrikking en zijn last
Zijn leven is totaal kapot
Met enkel schade aan hemzelf

Neem alles van hem in je op
Al zijn beklemming en paniek
Hij is kapot, maar binnen in hem brandt
Als stralend licht Gods heerlijkheid.

Noodgedwongen isolement

Men snapt je niet
Okay, men houdt beschaafd zijn mond
Men ziet je graag gezond
Maar slaat de grote wond van eenzaamheid
Men snapt je niet

Niemand begrijpt je meer
Ook als je uitlegt wat er speelt
Want wat jou ook is toebedeeld
Men vormt het eigen beeld van wat je lijdt
Niemand begrijpt je meer

Je wordt niet aan gevoeld
Men wenst je echt heel erg veel sterkte
Je proeft dat niemand het echt merkte
In al hun uitgewerkte sociale vaardigheid
Je wordt niet aan gevoeld

Wie heeft er nog iets door?
Het is slechts binnen- en geen buitenkant
Je voelt je zonder handen aangerand
Maar ook je geestverwant blijkt afgeleid
Wie heeft er nog iets door?

Is er dan niemand, die iets ziet?
De storm, die wakkert stevig aan
Laat deze beker verder gaan!
Niets wordt verstaan, afwezigheid
Is er dan niemand, die iets ziet?

Men voelt het niet
Men volgt het niet
Om het te plaatsen lukt hen niet
Men heeft zo 'n moeite te verstaan
Het schijnt zo lastig te beseffen
Wat je ook zegt, men vat het niet

Overprikkeling

Groot blikje niks om bedenksels uit te blussen
Grote box nop, dat ideeën verzandt
Groot doosje nada sust mijn standpunten uit
Groot karton nul laat geen spaan ervan heel

Groot kistje zero, dat bedenkt nooit een moer
Een grote omhulsel van veel niemendal
Een zeer grote trommel vol helemaal niks
Een ruime cassette van nul komma nul

Massieve beschuitblik, goed stevig nihil
Een koker vol lucht, waar je alles in mist
Dat is mijn reflectie, volslagen debiel
Zo loopt nou mijn denken, voor wie het niet wist

Pijn (Lukas 15:24 Zij begonnen vrolijk te zijn)

Pijn
Mijn liefde voor de kinderen
Pijn
Ik heb mijn kinderen lief
Mijn hartenleed
Het valt niet te verhinderen
Mijn droefenis
Mijn warmte zonder enig perspectief

Pijn
Genegen innigheid voor al mijn kroost
Pijn
Mijn vlees en bloed door mij zo vurig gewild
Mijn hartenleed
Jaar in jaar uit geminne- en geliefkoosd
Mijn droefenis
Verknochtheid nu het aangeschoten wild

Pijn
Verzorging uit affectie
Pijn
Mijn vrucht, inzet van mijn trouw
Mijn hartenleed
Geïsoleerde separatie
Mijn droefenis
Mijn pijn, mijn angst, mijn rouw

Pijn
Mijn liefde voor de kinderen
Pijn
Ik heb mijn kinderen lief
Feest
Er komt echt een herstel
Feest
Al lijkt het nu nog donker als de hel

Puur liefde

Haat verdrijft geen haat
Wrok, je foute wapenrok
Het wordt je heftig struikelblok
Puur liefde alleen, daar toe in staat

Toorn verjaagt geen toorn
Weerzin geeft niemand ooit weer zin
De waan van nijd groeit uit tot waanzin
Puur liefde alleen, zo schalt de hoorn

De afkeer keert een ieder af
Geen vijandschap wordt broederschap
Antipathie van stap tot stap
Puur liefde alleen, it's only love

Aversie, dat wordt geen B-versie
Geen alfabet, dit walgings-exemplaar
De bitterheid loopt uit op abattoir
Puur liefde alleen voor heel de populatie

Haat verdrijft geen haat
Puur liefde alleen is daar nog toe in staat